

ดิถีฤกษ์ยาม

บัดนี้	มาจกวันทาไหว้อาจารย์เฒ่าแก่	ก่อนแล้ว
	ขอให้เป็นพ่อค้าครูช้อยสั่งสอน	แต่ถ้อย
อันหนึ่ง	ขอให้ข้ารู้แจ้งปากแห่งอาจารย์	แท้เณ
	ช้อยจกสอนพาราสืบไปภายหน้า	
	ตางให้มีคำฮู้เป็นครูสอนสั่ง	นั่นเณ
	ฝูงหมู่หลักและไ้กะยังฮู้ไหว้สา	แท้ตาย
บัดนี้	หมอโหรเฒ่าอาจารย์ไซว่า	มาแล้ว
	บอกมีอดีและฮ้ายตรงไว้คล่องเสมอ	แท้แล้ว
	หมอกก็แปลงโคลงดิถีไว้เป็นครอง	ประสงค์อ่าน
คั่นว่า	ยังฉลาดแท้ก็อย่าฟ้าวกล่าวเตียน	แต่ถ้อย
อันนี้	เป็นคำเบื่องอาจารย์เฒ่าแก่	พุ่นแล้ว
	ถวยแก่นักปราชญ์เจ้าฟังแจ้งชู้คน	เจ้าเอี้ย
เดือนใด	ออกคำหนึ่งแสมคำหนึ่งนั้นนับแม่นวันหก	เมื่อใด
	ไผจักไปทำการเยื่องใดกะพอได้	
เดือนใด	ออกหกคำแสมหกคำนั้นนับวันหก	ก็ดี
	ไผมักทำโกศลเยื่องใดควรสร้าง	
เดือนใด	ออกคำหนึ่งแสมคำหนึ่งนั้นนับแม่นวันหก	ก็ดี
	ไผผู้มีใจเพียรบวชเฮียนก็ยังมี	
อันนี้	ชื่อกว่านันทาดีแท้ทันดีสุดขนาด	จริงแล้ว
	ฝูงหมู่นักปราชญ์เจ้าเอาข้าวใส่นา	แท้แล้ว
	กับทั้งปลูกกะฐีสรางศาลาขุดน้ำบ่อ	ก็ดี
	มีทอสร้างพุทธรูปเจ้าเจตีย์พร้อมปลูกโพธิ์	
	ทั้งเป็นมงคลแท้มั่นแก่นเทียรระมา	ว่าตาย
แม่นว่า	ทำพุทธรธาหตสรงก็หากควร	จริงแท้
เดือนใด	ออก ๒ คำแสม ๒ คำนั้นนับแม่นวันพุธ	เมื่อใด
	ไผผู้เฮียนอาคมเยื่องใดดีแท้	
เดือนใด	ออก ๗ คำแสม ๗ คำนั้นนับแม่นวันพุธ	ก็ดี
	ไผผู้มีใจมักยศใดควรเอ็น	
เดือนใด	ออก ๑๒ คำแสม ๑๒ คำนั้นนับแม่นวันพุธ	ก็ดี
	ไผผู้มีหญิงสาวให้กล่าวโอมวันนั้น	
อันนี้	ชื่อกว่าภักดาดีแท้ทันดีสุดขนาด	จริงแล้ว
	แม่นว่าสรรพสิ่งการเวียกบ้านอย่าห้าม	ผู้ใด
ท่ที่ว่า	วันนั้นหมอว่าให้เอาคำเฒ่าโบราณสอนสั่ง	
	มีเทิงใส่ชื่อลูกเต้าพร้อมหลานน้อยก็หากควร	แท้แล้ว

เดือนใด	ออก ๓ คำแถม ๓ คำนับนับว่าวัน ๓ ไผจักทำการไต่ก็ยอมมีชัยแท้	เมื่อใด
เดือนใด	ออก ๘ คำแถม ๘ คำนับนับแม่นวัน ๓ ไผผู้มีใจมักเอียงไต่ก็ยังได้	ก็ดี
เดือนใด	ออก ๑๓ คำแถม ๑๓ คำนับนับแม่นวัน ๓ ไผผู้มีใจบุญให้ทานยังชอบ	ก็ดี
อันนี้	ชื่อว่าชัยยาดิถีแท้วันดีชัยโชค ไผผู้คิดก็ยอมได้ไปหน้าก็เล่าหวาน วันนี้หมอมัวให้พิจารณาถ้อยตัดความแวนชอบ แม่นว่าผลัดหอกดาบไว้มีชัยแท้แก่หมู่มาร	จริงแท้แล้ว ว่าตาย
อันหนึ่ง	ชัยจักกฤณาให้คำสอนแก่ท่าน กับเสียประโยชน์ด้วยคำรู้ประกอบการ	ก็ดี
อันหนึ่ง	ไผผู้ยังมักได้รับพัดไว้รับชื่อนามไต่ ก็ยอมมีชัยยืนยาวไปต่อถองถึงเฒ่า	ก็ดี
เดือนใด	ออก ๔ คำแถม ๔ คำนับนับแม่นวัน ๗ ไผมักหายโยกย้ายก็ให้สงرسีลาง	เมื่อใด
เดือนใด	ออก ๗ คำแถม ๙ คำนับนับแม่นวัน ๗ ไผผู้มีใจเพียรแผ้วเสียวันนี้	ก็ดี
เดือนใด	ออก ๑๔ คำแถม ๑๔ คำนับนับแม่นวัน ๗ ไผจักไปเสียนเอาทำนองหล่อตีก็ควรแท้	ก็ดี
อันนี้	ชื่อว่าริตตาดิถีแท้วันดีมีอุปตลอด แม่นว่าหล่อพุทธรูปเจ้าวันนั้นก็ตลอดดี วันนั้นหมอมัวให้อาบน้ำสระเกศเกศี มีทั้งปิดเทียนชานสาตปุชชนอนไว้อันหนึ่ง ไผจักกระทำการด้วยเงินทองดีหล่อ มันจักสำคัญแท้วันนั้นตลอดดี	จริงแท้แล้ว แท้ตาย
เดือนใด	ออก ๕ คำแถม ๕ คำนับนับแม่นวันพฤหัสบดี ไผผู้ยังประสงค์อาคมให้เสียนวันนั้น	ก็ดี เจ้าเอ๊ย
เดือนใด	ออก ๑๐ คำแถม ๑๐ คำนับนับแม่นวันพฤหัสบดี ไผผู้บ่อมีอาภรณ์ทรงให้ประสงค์หาซื้อ	เมื่อใด
เดือนใด	ออก ๑๕ คำแถม ๑๕ คำนับนับแม่นวันพฤหัสบดี ไผผู้ตัดอาภรณ์นุ่งทรงก็ควรมัน	ก็ดี
อันนี้	ชื่อว่าปุณนะดิถีแท้วันดีสุดขนาด ไผผู้ใจฉลาดฮู้เพิงให้อ่านดูเกาะเนอ วันนั้นหมอมัวให้อูเสียนหม้ออาคมนั้นเนอ มันหากเป็นมงคลอยู่เอื้องเมื่อหน้า	

	อันหนึ่งไผ่ผู้ยังใครได้ผืนแผ่นทวยทรง	ก็ดี
อันหนึ่ง	มันจักเทียบระฆากต่อถองถึงเฒ่า	
	ไผ่ผู้ประสงค์ด้วยตองตัดหยิบแล้ว	ก็ดีถ้วน
	มันอยู่ฮ้อยขบเข้าผองเท่าชั่วชีวิ้ง	แท้แล้ว
อันหนึ่ง	ไผ่ผู้ยังมักได้ช้างม้าฝูงหมู่งัวควาย	ก็ดี
	ทั้งทาสทาสีฮ้อยคนควรซื้อ	
	คั่นว่าไผ่ผู้ยังจำจ้อมันนาคำเฒ่าเก่าเฮานี้	
	หากจักลูที่แม้งโดยได้ตั้งใจเจ้าเอ้ย	
บัดนี้	หมอโหรเฒ่าบูชาณซ้ากล่าวมาแล้ว	
	บอกวันอะมุตตะโขควไเมื่อหน้าจื่อเอาเกาะเนอ	
เดือนใด	ออก ๘ คำแสม ๘ คำนั้นนับแม่นวันอาทิตย์	เมื่อใด
	ไผ่ผู้จักไปทำการเยี่ยงใดอย่าห้าม	
	ท่อบว่าอุบาทวันน้อยเสนียดมาสูนแท้ตาย	
	คั่นว่าหายยามดีก็บ่อลออนพอฮ้าย	
เดือนใด	ออก ๓ คำแสม ๓ คำนั้นนับแม่นวันจันทร์	
	ไผ่ผู้ทำการเฮือนสร้างไปอย่าคร้าน	
	ท่อบว่ายังมีเสนียดแท้ติดอยู่ภายหลัง	แท้ตาย
	คั่นว่าหายยามดีก็บ่อถองถึงได้	
เดือนใด	ออก ๙ คำแสม ๙ คำนั้นนับแม่นวันอังคาร	ก็ดี
	ไผ่ผู้มีการเฮือนสร้างไปอย่าคร้าน	
	ตั้งว่าบริสุทธิ์แท้วันดีอะมุตตะโขควจริงแล้ว	
	คั่นว่ายามก็ให้ได้ทั้งข้าตีมิเจ้าเอ้ย	
เดือนใด	ออก ๒ คำแสม ๒ คำนั้นนับแม่นวันพุธ	ก็ดี
	ไผ่ผู้ยังทำการเยี่ยงใดอย่าคร้าน	
	วันนี้บริสุทธิ์แท้อย่าสงสัยฮ้ายอนจริงถ้วน	
	คั่นว่าหายยามดีมาใส่แล้วเฮ้งข้าโชคมี	
เดือนใด	ออก ๔ คำแสม ๔ คำนั้นนับแม่นวันพฤหัสบดี	ก็ดี
	ไผ่ผู้มีการเฮือนสร้างไปอย่าคร้าน	
	อันนี้วันดีแท้กระทำการหลายสิ่ง	จริงแล้ว
	อันว่าอะมุตตะโขควนี้เป็นเค้าแต่ปฐม	แท้ตาย
เดือนใด	ออกคำหนึ่งแสมคำหนึ่งนั้นนับแม่นวัน ๖	ก็ดี
	ไผ่หากยังมีการให้ทำเพียรสร้าง	
	วันดีแท้ควรกระทำหลายประโยชน์	แท้ตาย
แม่นว่า	ปลูกกุฎีและปลูกเล่ากะควรให้ปลูกฝัง	
เดือนใด	ออก ๕ คำแสม ๕ คำนั้นนับแม่นวัน ๗	ก็ดี
	ไผ่ผู้มีการเฮือนเยี่ยงใดอย่าคร้าน	

	อันนี้วันดีแท้หมอโหรบนบอก	มาแล้ว
	ชื่อว่าอะมุตตะโขคเจ้าเฮียนอำเอาเกาะเนอ	
	ผู้ยังจำมั่นนำคำหมอโหรกล่าวมานี้	
	มันจักลุไซให้โดยได้ตั้งใจ	แท้แล้ว
บัดนี้	หมอโหรเฒ่าบูชาณข้ากล่าว	มาแล้ว
	บอกยังมือหล่มไว้เมื่อหน้าอย่ากระทำ	แท้ตาย
อันว่า	เดือนเจียงเดือน ๑๐ ออกใหม่นั้น ๑๐ คำวันใด	ก็ดี
	คั่นว่าเดือนแฮมไปก็ดังเดียวกันนี้	
	ไผบ่อเพิงพิจารณาต้านหาการสังจักสิ่ง	
	หมอว่าหล่มมือนั้นมีแท้เที่ยงจริง	
	เดือนยี่เดือน ๕ ออก ๒ คำวันใด	ก็ดี
	คั่นว่าเดือนแฮมไปก็ดังเดียวกันนี้	
	ไผบ่อเพิงพิจารณาต้านหาการจักสิ่ง	
	หมอว่าหล่มมือนั้นมีแท้บ่อสงก	
	เดือน ๔ เดือน ๗ ออกใหม่ได้ ๔ คำวันใด	ก็ดี
	คั่นว่าเดือนแฮมไปก็ดังเดียวกันนี้	
	ไผก็บ่อควรต้านหาการจักสิ่ง	
	หมอว่าหล่มมือนั้นมีแท้เที่ยงจริง	
	เดือน ๘ เดือน ๑๑ ออกใหม่ได้ ๘ คำวันใด	ก็ดี
	กับทั้งเดือนทางแฮมก็ดังเดียวกันนี้	
	ไผบ่อควรพิจารณาต้านหาการไต่จักสิ่ง	
	หมอว่าหล่มมือนั้นมีแท้เที่ยงจริง	เจ้าเอ้ย
	เดือน ๖ เดือน ๗ ออกใหม่ ๖ คำวันใด	ก็ดี
	คั่นว่าเดือนแฮมไปก็ดังเดียวกันนี้	
	ไผ ๆ อย่าฟ้าวต้านหาการไต่จักสิ่ง	
	หมอว่าหล่มมือนั้นมีแท้ฮี่หลี่	
	เดือน ๓ เดือน ๑๒ ออก ๑๒ คำนั้นนับแม่นวันใด	ก็ดี
	ทั้งเดือนทางแฮมก็ดังเดียวกันนี้	
	ไผบ่อเพิงพิจารณาต้านหาการจักสิ่ง	
	หมอว่าหล่มมือนั้นมีแท้เที่ยงจริง	
อันนี้	ชื่อว่าหล่มเดือนแท้หมอโหรบนบอก	มาแล้ว
	ให้ค่อยเฮียนอำฮู้จำมั่นอย่าลืมเจ้าเอ้ย	
บัดนี้	หมอโหรเฒ่าอาจารย์ข้ากล่าว	มาแล้ว
	บอกยังการช่างอ้ายกำไว้ครองผ้าฤกษ์บน	พุ้นแล้ว
	คั่นว่าเดือนหกคล้อยแฮมไป ๘ คำ	เมื่อใด
	แม่นว่าฤกษ์อยู่หน้าก็พานพร้อมถักถา	แท้แล้ว

	มือนั้นหมอโหรเฒ่าบูชาตั้งแต่ง	มาแล้ว
	ไผอย่าทำเวียกบ้านการเหยาเครื่องเฮือน	แท้เนอ
	คั่นว่าเดือน ๗ คล้อยแฮมไป ๖ คำ	เมื่อใด
	ไผอย่าไปกระทำเอือกจ้วควายหวานผายสุนข้าว	
	เดือน ๗ คล้อยไปแฮม ๔ คำ	เมื่อใด
	ไผอย่าทำมุงคูลปลูกแปลงสาวน้อย	
	เดือน ๙ คล้อยแรมไป ๒ คำ	เมื่อใด
	ไผอย่าไปคั่วค้าย่าซื้อสับหิน	แท้ตาย
	คั่นว่าเดือน ๑๐ ขึ้นเต็มมา ๑๕ คำ	เมื่อใด
	ไผอย่าไปตะเดินประเทศท้องแดนด้าวต่างเมือง	แท้เนอ
	คั่นว่าเดือน ๑๑ ขึ้นเต็มมา ๑๓ คำ	เมื่อใด
	ไผอย่าไปสู่ประเทศด้าวดงกว้างป่าไพร	แท้ตาย
	คั่นว่าเดือน ๑๒ ขึ้นเต็มมา ๑๑ คำ	เมื่อใด
	ไผอย่าได้เบิกพะแนกตั้งมุงคูลพร้อมสูตรชัย	เจ้าเอ้ย
	คั่นว่าเดือนเจียงขึ้นเต็มมา ๙ คำ	ก็ตี
	ไผอย่าไปกระทำเบิกผีสาหัสเสื่อใหญ่	
	คั่นว่าเดือนยี่ขึ้นเต็มมา ๗ คำ	
	ไผอย่าได้เอือกแอบข้างจุงเข้าเขื่อนเสา	แท้ตาย
	คั่นว่าเดือนสามขึ้นเต็มมา ๕ คำ	เมื่อใด
	ไผอย่าไปแฮกปล้ำลำไม้เห็ดสวนแท้เนอ	
	คั่นว่าเดือน ๔ ขึ้นเต็มมา ๓ คำ	เมื่อใด
	ไผอย่าได้ตกแต่งไม้ดาหังเห็ดเฮือน	
	คั่นว่าเดือน ๕ ขึ้นเต็มมาคำหนึ่ง	ก็ตี
	ไผอย่าตกแต่งข้างดาหังกายคนนั้นเนอ	
อันนี้	ชื่อว่าพานข้างพิดานอ้ายกำฮ้ายครองยาฤกษ์บน	
	ขนขาวต่างสมมะรียองนุ่น	
	ไผอย่าไกล้ตายใช้ขาดขวัญเจ้าเอ้ย	
	ดีทอหมอบอกให้ชูป่ายเหมอง	
	หมานปูปลาหลายเหลื่อลั่น	
	อันนี้หมอบอกไว้ชื่อพานข้างอ้ายกำ	
บัดนี้	หมอโหรเฒ่าบูชาซ้ากล่าว	มาแล้ว
	บอกยังโลกาวินาศไว้เมื่อหน้าต่อไป	
คั่นว่า	เดือนใดออก ๖ คำแฮม ๖ คำนั้นนับแม่นวัน ๒	เมื่อใด
	ไผจักกระทำการเฮือนเยี่ยงใดก็ควรห้าม	
	อันว่าวัน ๒ นี้อย่าได้ขายของต่อไฟถ้อน	
	ดีทอหีบเสื่อผ้าประสงค์เอ้ม่ายสาว	

	ทุกขิปานใดก็บ่อควรทำสร้าง	
	อันว่าวัน ๓ นี้ขายของจมจุ่ม	ไปแหละ
	แต่ว่ากลายมือนั้นก็ควรสร้างหอกแหลม	แท้ตาย
เดือนใด	ออกค่า ๑ แรมค่า ๑ นั้นนับแม่นวัน ๗	ก็ดี
	แนว่าการเหือนมีสิ่งใดก็กลางแล้ว	
อันว่า	วัน ๗ นี้ขายของเพิงบ่อคอบ	คุรีแหละ
คันว่า	กลายมือนั้นแล้วก็ควรล้อมแต่งผม	เจ้าเอ๋ย
อันนี้	หมอโหรเจ้าทนายแล้วว่าบ่ดี	แท้แหละ
บัดนี้	หมอโหรเฒ่าอาจารย์ข้ากล่าว	มาแหละ
	บอกยังนตเรศไว้เมื่อหน้าค้อยคิง	แต่ถ้อน
อันว่า	เดือนเจียงเดือนยี่เท่าเดือน ๓ เป็นเขต	เมื่อใด
	ยังมีนตเรศเจ้าฤทธิกล้าข่มแข็ง	ว่าแหละ
	เจ้าก็ไปสถิตกำบัวระพาครุทอยู่	พุ้นแหละ
	ยังอยู่ตราบต่อเท่าสามสร้างจ้งหนี	ว่าแหละ
	หวัมนเท่าอาคะเนย์แมวอยู่	ว่าตาย
	หางฟาดไว้อีสานกำฝ่ายจัว	แท้แหละ
คันว่า	เดือน ๔ เดือน ๕ เท่าเดือน ๖ เป็นเขต	เมื่อใด
	อันว่านตเรศนี้เวียนซ้ายอ่วยไป	พุ้นแหละ
	มันก็ไปอยู่ทุกซอกกำราชสีห์แห่นแห่	
	ตราบต่อเท่าสามเดือนเสี่ยงจ้งหนี	
	ตัวนี้หวัมนเท่าหรีดเสื่ออยู่	
	หางฟาดไว้อาคะเนย์กำฝ่ายแมว	พุ้นแหละ
	เดือน ๗,๘,๙ สามเดือนเป็นเขต	
	นตเรศเจ้าเวียนซ้ายอ่วยไป	
	มันก็สถิตกำปัจฉิมาอยู่ภายพุ้น	
	ตราบต่อเท่าสามเดือนเสี่ยงจ้งหนี	ว่าแหละ
	อันว่าหวัมนเท่าโคจรกำหนดอยู่	
	หางฟาดไว้หรีดกำฝ่ายเสื่อ	แท้ตาย
	อันว่า ๑๐ เดือน ๑๑ เท่าเดือน ๑๒ เป็นเขต	เมื่อใด
	นตเรศเจ้าเวียนซ้ายอ่วยไป	พุ้นแหละ
	มันก็ไปสถิตยังอุดรช้างเถื่อน	
	ตราบต่อเท่าสามเดือนเสี่ยงจ้งหนีว่าเนอ	
	อันว่าหวัมนเท่าอีสานจัวอยู่	
	หางฟาดไว้โคจรกำฝ่ายหนู	แท้แหละ
อันนี้	ชื่อว่านาคเดินแท้หมอโหรบนบอก	มาแหละ
	ให้ค้อยจำจื่อไว้ไปหน้าอย่าลืม	เจ้าเอ๋ย

บัดนี้	หมอโหรเฒ่าบูชาณข้ากล่าว	มาแล้ว
	บอกยังลัคนาที่ฮ้ายดีไว้เมื่อหน้าค้อยกระทำ	แท้เนอ
	แม่นว่าไฟจกกระทำการสร้างเคหังเฮือนอยู่	เมื่อใด
	ให้มันถึกโกลกแท้ลัคนาพร้อมจ้งควร	เจ้าเอ้ย
	ยามเมื่อชุดชุมไว้ให้กองชี้ขวยให้แม่น	แท้เนอ
	ให้เบ่งท้องนาคันนั้นก็ควรมันอยู่เย็น	แท้แล้ว
	ฉิวาชี้ขวยไว้เมื่อหัวนาคอยู่	เมื่อใด
	นาคมันจักแพ้เจ้าพ่อเฮือนนั้นอยู่บ่ดี	แท้ตาย
	ฉิวาชุดเสาแฮกได้ดินเหลืองจกออก	เมื่อใด
	ก็จักได้ทรงเครื่องทิพย์ไถ่ข้างของพร้อมเงินคำแก้วมากมูล	
	ฉิวาชุดเสาแฮกได้ดินขาวจกออก	เมื่อใด
	ก็จักบังเกิดมีพี่น้องพงศ์เชื้อมากหลาย	แท้ตาย
	ฉิวาชุดเสาได้ดินดำจกออก	เมื่อใด
	แม่นจักสืบสร้างก็ย้งได้ดั่งใจ	
	ฉิวาชุดเสาได้ย้งหินจกออก	เมื่อใด
	นาคก็หากควรสืบสร้างเฮือนนั้นอยู่ดี	แท้ตาย
	ฉิวาชุดเสาได้ย้งทรายจกออก	เมื่อใด
	มันจักสัมฤทธิ์แท้เมื่อหน้ามั่งมูล	ว่าตาย
	ฉิวาชุดเสาได้ย้งเหล็กจกออก	เมื่อใด
	ก็จักมุดมอดเมี้ยนตายเสี่ยงบ่อหลอ	แท้แล้ว
	ฉิวาชุดเสาได้ย้งทองจกออก	เมื่อใด
	ไผบ่อควรสืบสร้างเฮือนนั้นอยู่บ่ดี	ว่าเนอ
	ฉิวาชุดเสาได้เห็นธูมาซอด	เมื่อใด
	เจ้าเฮือนจักถูโชคได้เมื่อหน้ามั่งมูล	เจ้าเอ้ย
	เมื่อจักเอาเสาไว้ให้ลองไปน่าน	นั้นเนอ
	ให้อาปลายดวดพาดเมื่อก้าฝ่ายหาง	พุ้นเนอ
	อันหนึ่งให้ค้อยทำเพียรไว้ปลายเสาให้มันซื้อ	ดีถ้อน
	อย่าให้ชินไขว่ช่วงเสียนั้นบ่ดี	
	มันจักเป็นโพนมีด่าตีเถียงป้อย	
	คั่นว่าเหตุหมุ่นี้เกิดแล้วบ่ปูนสร้างอยู่สบาย	เจ้าเอ้ย
	เมื่อจักยอเสาแฮกหาที่ให้เหมาะสม	ดูถ้อน
	หากจักมีเหตุที่ฮ้ายที่ตินั้นชู้ประการ	หั้นถ้อน
ฉิวา	เห็นท่านถือแหวนมาก้าทิศหนตะวันออก	เมื่อใด
	เจ้าเฮือนนั้นจักมุดมอดเมี้ยนตายเสี่ยงคอบไฟ	
ฉิวา	เห็นท่านถือมาก้าทิศาหนอื่น	มานั้น
	เจ้าเฮือนจักถูลาภได้เงินคำแก้วมากมูล	

ฉิว่า	เห็นท่านถือผ้าสีแดงมากลายเขต	ก็ดี
	คั่นว่าเห็นมาแต่กำวันตกนั้นบ่อดี	แท้ตาย
	มันจักเป็นอนตายแท้ถานลุนมีมาก	
	เก็งจักเสียพ่อเจ้าเอือนนั้นบ่สงก	แท้แล้ว
	ฉิว่าเห็นท่านถือเอาเสื่อมาแต่หนใด	ก็ดี
	ก็จักมีลาภาข้าวของเหลือล้น	
	ฉิว่าเห็นท่านถือเอาต้นไฟมาในเขต	
	มันจักทุกชะเวทนแท้คำไขบ่เหือดคิง	
	ฉิว่าเห็นท่านถือเอาขึ้นมากลายยังเขต	ก็ดี
	มันจักเป็นเหตุให้เจ้าเอือนได้ข้าวของ	
อันหนึ่ง	คั่นว่าได้ยินเสียงขับม่วนแม้งมากลายยังเขตก	ก็ดี
อันนี้	ฉิว่าจักทวยตามหมอโหรก็ว่าเป็น	ดีแท้
	เจ้าเอือนจักเป็นดีด้วยตามลัคนาอันม่วน	ว่าตาย
	อันหนึ่งฉิว่ายอขึ้นแล้วให้ขอมดูเสาแฮก	
	คั่นว่าเสาแฮกซ้ายไผฝ่ายใด	ก็ดี
	อันแต่หมอทวยมากล่าวตามดีฮ้าย	
	ฉิว่าเสาแฮกซ้ายไปฝ่ายวันตก	เมื่อใด
	จักมรณตายจากเอือนจริงแท้	
	คั่นว่าเสาแฮกซ้ายไปฝ่ายทักษิณ	เมื่อใด
	ก็จักหายโรคอยู่สำราญเมื่อหน้า	
	คั่นว่าเสาแฮกซ้ายไปฝ่ายอุดร	เมื่อใด
	เกรงแต่คนเอือนเดียวสู้กันเป็นฮ้าย	
	คั่นว่าเสาออกซ้ายไปฝ่ายอีสาน	เมื่อใด
	เกรงท่охонกวนชิงว่าความล่วงเลี้ยว	
	อันนี้เป็นคำเฒ่าบุฮานสอนสั่ง	มาแล้ว
	ทวยตามเหตุที่ฮ้ายและดีไว้เมื่อหน้าหากสิเห็น	เจ้าเอ้ย
	อันหนึ่งไฟจักทำการสร้างเคหังเอือนอยู่	เมื่อใด
	ให้ค่อยคิดฮ่ำฮู้เมื่อหน้ายังหลัง	หั้นถ้อน
	อันว่าวัน ๑ วัน ๒ นี้ดีลุนฮ้ายก่อน	แท้ตาย
	คั่นว่ากลายเขต ๙ เดือนแท้จั่งกะเสริม	
อันว่า	ดีก่อนตั้งแต่ ๕ เดือนแล้วไฟไหม้เผ่าผง	เจ้าเอ้ย
	วัน ๕ นี้ ๓ เดือนเป็นทุกขีใหญ่ก็ใจแล้ว	
	กลายแต่นั้นเมื่อหน้าอยู่ว่าตาย	
	อันว่าวัน ๖ นี้ก็พรดีล้ำยิ่ง	
	ผู้ที่มาสืบสร้างเอือนนั้นอยู่กะเสริม	แท้แล้ว
	อันว่าเงินคำแก้วอาภรณ์ผ้าผ่อน	ก็ดี

	ไพล่หลังเข้ามาได้ตั้งใจแท้แล้ว	
	หายหมู่โพล่พยารี่ฮ้ายโรคาพร้อมข่มเย็น	
	ท่อกว่าเคื่องใจด้วยโกชะนังจักสน่อย	
	เขาบ่อเดิมเล่าได้กินน่อยจ่งยอม	เจ้าเอี้ย
	อันว่าวัน ๗ นี่แสนดีล้ำยิ่ง	จริงแท้แล้ว
	ตั้งให้แม่ยามแท้ ๆ ดีล้ำอยู่กะเสริม	เจ้าเอี้ย
อันหนึ่ง	เดือนเจียงออก ๒ คำแฮม ๒ คำนั้นนับแม่นวันใด	ก็ดี
	ก็บ่อควรชนค่าขึ้นเฮือนเป็นเจ้า	
ผิวว่า	เดือนยี่ออก ๓ คำแฮม ๓ คำนั้นนับแม่นวันใด	ก็ดี
	ก็บ่อควรชนเอาค่าวเฮือนเป็นเจ้า	
	มันจักมรณาเมี้ยนตายไปผู้หนึ่ง	จริงแท้แล้ว
	ย่านท่อเหม็นซากฮ้ายเมื่อหน้าสาวควบ่อฮู้	
ผิวว่า	เดือน ๓ ออก ๘ คำแฮม ๘ คำนั้นนับแม่นวันใด	ก็ดี
	ก็บ่อควรชนเอาครวขึ้นเฮือนเป็นเจ้า	
	เกรงจักมรณาเมี้ยนตายไปผู้หนึ่งบ่ออย่าแท้แล้ว	
	บ่ออยากเห็นตอนฮ้ายเฮือนฮ้างซากผี	แท้หนา
	เดือน ๔ ออก ๖ คำแฮม ๖ คำนั้นนับแม่นวันใด	ก็ดี
	ก็บ่อควรที่ชนเอาครวขึ้นเฮือนเป็นเจ้า	
	เกรงจักมรณาเมี้ยนตายไปผู้หนึ่ง	จริงแท้แล้ว
	อย่าให้หลงจบหนีแม่ข้างครางแค้นบาดสะเทิน	แท้แท้แล้ว
	เดือน ๕ ออก ๕ คำ แฮม ๕ คำ นั้นนับแม่นวันใด	ก็ดี
	ก็บ่อควรชนเอาครวขึ้นเฮือนเป็นเจ้า	
	เกรงจักมรณาเมี้ยนพอ ๓ ตายจุ่ม	จริงแท้แล้ว
	มือนี่หม่อเผ่าห้ามค้อย ๆ อย่าฟ้าวด้วยพลัน	แท้ตาย
	เดือน ๖ ออก ๔ คำแฮม ๔ คำนั้นนับแม่นวันใด	ก็ดี
	ก็บ่อควรที่ชนเอาครวขึ้นเฮือนเป็นเจ้า	
	เกรงจักเจ็บป่วยไข้พยารี่เกิดในตนผู้หนึ่งแท้แล้ว	
	คั่นบ่หาหมอมนต์มาใส่ยากี่หากนาน	หายแท้
	เดือน ๗ ออก ๕ คำแฮม ๕ คำนั้นนับแม่นยามใด	ก็ดี
	ก็บ่อควรที่เอาครวเมื่อเฮือนนั่งปองเป็นเจ้า	
	อันนี้ดีก่อนแท้ฮ้ายเมื่อภายหลัง	
	ว่าฮ้ายนานมาเถิง ๓ ปีก็จั่งตาย	จริงแท้
	เดือน ๘ ออก ๘ คำแฮม ๘ คำนั้นนับแม่นวันใด	ก็ดี
	ก็บ่อควรที่ชนเอาครวขึ้นเฮือนเป็นเจ้า	
	มันจักเจ็บป่วยไข้ในเขต ๓ ปี	หั้นแท้แล้ว
	เป็น ๓ คนผู้หนึ่งตายไปแท้	

ผีว่า เดือน ๙ ออก ๒ คำแฮม ๒ คำนั้นนับแม่นวันใด ก็ดี
 ก็บ่อควรรชนเอาครวขึ้นเหือนเป็นเจ้า
 มันจักมรณาเมี้ยนตายไปผู้หนึ่ง
 ก็เพื่อว่ามีบ่อชอบเดือนฮ้ายต่วนเมื่อ นั้นแหละ
 ผีว่า เดือน ๑๐ ออก ๒ คำแฮม ๒ คำนั้นนับแม่นวันใด ก็ดี
 ก็บ่อควรรที่ชนเอาครวขึ้นเหือนเป็นเจ้า
 มันจักมรณาเมี้ยนตายไปผู้หนึ่ง
 อันนี้ ชื่อว่ามีบ่อพร้อมกันเสื่อมท่าหลัง แท้แหละ
 เดือน ๑๑ ออก ๑๒ คำแรม ๑๒ คำนั้นนับแม่นวันใด ก็ดี
 ก็บ่อควรรที่ชนเอาครวเมื่อเหือนนั่งปองเป็นเจ้า
 เกรงจักมรณาเมี้ยนตายไปผู้หนึ่งจริงแหละ
 จักเป็นทุกข์บ่อมั่วเหือนเหย้าสาบคาบ แท้ตาย
 ผีว่า เดือน ๑๒ ออก ๑๑ คำแฮม ๑๑ คำนั้นนับแม่นวันใด ก็ดี
 ก็บ่อควรรที่ชนเอาครวเมื่อเหือนนั่งปองเป็นเจ้า
 เกรงท้อเป็นพยาธิฮ้ายอนตายบังเกิด บ่ออย่าแหละ
 จักเป็นทุกข์ยากไธ้คำให้บ่อขาดเสียง เจ้าเอ๋ย
 เดือนใด ออก ๒ คำ แฮม ๒ คำ ออก ๓ คำ แฮม ๓ คำ ออก ๔ คำ แฮม ๔ คำ ออก ๕ คำ แฮม ๕ คำ
 ออก ๖ คำ แฮม ๖ คำ ออก ๘ คำ แฮม ๘ คำ ออก ๑๒ คำ แฮม ๑๒ คำ นั้นนับ
 แม่นวันใด ก็ดี
 ชื่อว่าแสงไฟตกอย่างกระทำการส่นาง
 มันจักบังเกิดฮ้อนด้วยฟ้าผ่าไฟเผาว่าตาย
 ไผ่บ่อควรรกระทำการเยื่องไต่เป็นฮ้าย
 เดือนออกคำหนึ่งแฮมคำหนึ่ง
 ออก ๗ คำแฮม ๗ คำนั้นนับแม่นวันใด ก็ดี
 ก็จึงควรรกระทำการเหือนสร้างแปลงเมื่อหน้า
 เดือนออก ๙ คำแฮม ๙ คำออก ๑๐ คำแฮม ๑๐ คำนั้นนับแม่นวันใด ก็ดี
 จึงควรรทั้งหลายไปมาที่ไต่กะยังได้
 เดือนใด ออก ๑๑ คำออก ๑๓ คำแฮม ๑๑ คำแฮม ๑๓ คำนั้นนับแม่นวันใด ก็ดี
 ก็หากควรรกระทำไปซูประการดีแท้
 อันว่ามีบ่อฝูงนี้หมอโหรบนบอก มาแหละ
 แม่นว่านับอ่านได้วันใดแท้ก็หากดี เจ้าเอ๋ย
 แม่นว่ามีบ่อฝูงนี้หมอโหรบนบอก มาแหละ
 แม่นว่าไฟจักชนเอาครวเมื่อเหือนแฮกบ่อน ก็ดี
 คั่นว่ามีบ่อและวันชอบแล้วยามพร้อมก็หากดี แท้แหละ
 ผู้จ่านำได้อุตตมั่งแว่นประเสริฐ จริงแหละ

